

GERDA VAN WAGENINGEN

Lieve kinderen

GROTE LETTER BIBLIOTHEEK
DEVENTER

Ze was nerveus. Anja Meijerink zat aan het stuur van haar derde- of vierdehands autootje. Ze kende de precieze geschiedenis van het oude, trouwe karretje niet, maar één ding wist ze zeker: het was goedkoop en liet haar nooit in de steek. Ze was inmiddels vlak bij Zierikzee en had de te volgen route goed in haar hoofd geprent. Ze moest in een nieuwbouwwijk zijn.

Anja werd verwacht op een barbecue. Het was eerste pinksterdag en het was een prachtig, zonnig weekeinde. Dus was het eiland Schouwen-Duiveland volgelopen met toeristen.

Ze dacht dat ze de juiste wijk inmiddels gevonden had. Sandy, haar dochttertje van bijna vier, was op de achterbank in slaap gevallen met haar teddybeer in de armen. Wel, dan was ze tenminste uitgerust wanneer ze straks op de plaats van bestemming was.

Anja kende lang niet alle mensen van de

uitgebreide familie die op haar wachtte. Haar vader was na de dood van haar moeder hertrouwd met Tara Verhoeven. Tara was lid van een uitgebreide, kleurrijke familie, waarover Anja al heel wat verhalen had gehoord. Bij het huwelijksfeest, een jaar geleden, had ze veel mensen ontmoet. Natuurlijk kende ze de drie dochters van tante Tara. Riete, een van hen, en zij woonden zelfs in hetzelfde huis. De man van tante Ada en zijn kinderen zag ze maar hoogstzelden. Die laatste twee woonden in Amsterdam.

Anja begreep zelf niet goed waarom ze zich zo gespannen voelde, want ze was niet bepaald mensenschuw en ze had in haar leven genoeg meegemaakt om niet bij het minste of geringste van de kaart te raken.

Wacht, hier moest het zijn. Ze remde af. Ze zag de grote auto van oom Cyrille. Wel, dat kon niet missen. De stationcar van haar vader stond er ook. Het was nog zoeken naar een lege parkeerplek.

Sandy geeuwde een paar keer, toen ze door haar moeder wakker was gemaakt. Een paar grote, reebruine ogen, die Anja altijd weer herinnerden aan de man met wie ze getrouwd was geweest en vijf jaar in het verre Australië

had gewoond, keken haar aan. Sandy lachte. Ze lachte meestal. Haar dochter was een gemakkelijke kleuter. Ze groeide goed, at alles en was snel tevreden. Ze was alleen lastig wanneer haar vader door de telefoon boos op haar werd, omdat zij niet goed meer wist wie hij was.

Met de kleuter aan haar hand liep Anja even later een tuin in waarin een heleboel mensen bij elkaar groepten, en er in verschillende groepjes al hard gelachen werd.

Ze zag haar vader en tante Tara als eerste. De laatste tilde de verlegen kleuter meteen op haar arm en gaf Anja een hartelijke zoen op haar wang. 'Fijn dat je er bent. Je hebt mijn zuster Branca op de trouwdag ontmoet. Kom maar mee. Dan zal ik je het huis en de tuin laten zien, zodat je je eigen gang kunt gaan.'

Haar vader omarmde haar hartelijk voordat ze haar stiefmoeder volgde. Het was duidelijk dat hij gelukkig was in zijn tweede huwelijk. Soms deed dat haar een beetje zeer. Hij sprak echter altijd met zoveel warmte over haar overleden moeder, dat ze niet het gevoel had gekregen dat hij haar vergeten was. Het was triest dat ze veel te jong gestorven was, maar ze had zoveel geleden dat haar uiteindelijke

dood eigenlijk een verlossing was geweest. Anja begreep best dat haar vader weer iemand om zich heen wilde hebben. Zelf leed ze behoorlijk onder het alleen-zijn, maar ze was kopschuw geworden wat mannen betrof, en tot nu toe had niemand haar hart echt weten te raken.

Branca gaf haar vriendelijk lachend een hand. Haar man Peter zwaaide joviaal met een ovenwant. Hij was in de weer met het aansteken van de barbecue, waarbij hij nauwlettend op de vingers werd gekeken door een paar van de aanwezige mannen. Oom Cyrille keurde een fles rode wijn, en kennelijk voldeed de inhoud aan zijn verfijnde smaak. Tante Ada had niets van de deftigheid van haar man overgenomen sinds ze met hem getrouwd was. Anja vond dat een kunst op zich. Tante Ada was de zus van haar vader, en ze was getrouwd met een familielid van haar stiefmoeder. Er was in die familie een paar jaar geleden een tot dan toe verborgen deftige tak opgedoken. Ze had begrepen dat het te maken had met een onecht kind van tante Tara's moeder. Ze had die onbekende tante Anke nog niet mogen ontmoeten. Over het liederlijke leven dat deze scheen te leiden, werd slechts verhuld gespro-

ken, en Anja wist er het fijne niet van. Ze vroeg zich een paar seconden lang af of die tante vanmiddag ook zou opduiken op de grote familiebarbecue, die Branca nu voor de derde keer op eerste pinksterdag organiseerde. Ze wilde de familiebanden niet laten verslapen, nu haar ouders niet meer leefden, en de onderlinge contacten laten bestaan en zo mogelijk verstevigen. Eigenlijk was dat een heel nobel streven, zeker in een familie waarin het een en ander was voorgevallen.

Even later kwam Anja Riete tegen. Gelukkig maar. Riete was haar huisgenote, en ze kenden elkaar goed. Ze hadden natuurlijk met elkaar kunnen meerijden, maar Anja wilde vrij zijn om te komen en gaan wanneer ze wilde, ook al met het oog op Sandy. Ze was al vroeg in de middag van huis gegaan en was eerst een paar uur naar het strand geweest. Na al dat pootjebaden en spelen met zand zou haar dochter er straks geen moeite mee hebben in slaap te vallen in dit vreemde huis.

Weliswaar waren Riete en Anja niet echt vriendinnen geworden, maar ze hadden ook nooit onenigheid. Riete Moolenaar was de jongste dochter van tante Tara. Ze had twee zussen: Gerry was de oudste; ze woonde al

enkele jaren in Amsterdam, waar ze in de advocatuur zat. Ze liep een beetje mank. Ze had wel eens een vriend gehad, maar die was uit beeld verdwenen. Verder wist Anja weinig van haar. Ze had haar stiefmoeder wel eens tegen tante Ada horen fluisteren dat Gerry een oogje zou hebben op de zoon van oom Cyrille, maar die zag haar eenvoudig niet staan.

Colette was de middelste dochter van tante Tara. Ze had een hele serie van lesbische verhoudingen gehad, waaronder een langdurige met ene Paultje, een druk en vooral kleurrijk type, die Anja vorig jaar nog op de trouwdag van haar vader had ontmoet, maar die knipperlichtrelatie was nu eindelijk voorbij. Voor zover Anja wist, was Colette op dit moment single.

Riete woonde in hetzelfde huis als Anja in het noorden van Rotterdam. Het huis was van oom Cyrille, en de beide jonge vrouwen betaalden hem huur. Hij had het huis gekocht in de tijd dat hij hoopte dat zijn dochter Tara de familietraditie zou volgen en rechten zou gaan studeren in Rotterdam. Dat was echter anders uitgepakt. Tara studeerde nu letteren in Amsterdam en woonde in bij haar broer. Eerst zou dat tijdelijk zijn, maar kennelijk was dat

een rekbaar begrip, of het beviel broer en zus wel.

Er werd haar gewezen waar de logeerkamer en het toilet waren. Ze vroeg aan Ottolien of het goed was dat ze haar dochter even onder de douche zette om het laatste zand af te spoelen, en dat bleek geen enkel probleem. Ze kleepte zich daarna zelf om in een aardig broekpak. Het was drukkend warm, deze dag, maar Branca had zich geen beter weer kunnen wensen voor de familiebarbecue, waarvan ze hoopte dat die tot in lengte van jaren een traditie zou blijven.

Zodra Anja weer beneden was, wees tante Tara haar de tent waar ze iets te drinken kon krijgen. De werkster van Branca stond achter een grote tafel met hapjes en salades, en haar man stond achter de daarnaast geïmproviseerde bar. Sandy dronk gretig van het sap, liet haar moeder los en baande zich een weg naar een tweetal labradors die lui naar het drukke gedoe in hun tuin lagen te kijken. Er speelden even verderop nog een paar kinderen. Ze waren van de vroegere baas van Branca, begreep Anja uit een opmerking. Toen Sandy de aanwezigheid van haar moeder min of meer vergeten leek, liep Anja met haar glas in de hand

tussen de gasten door.

‘Hallo, Anja,’ lachte de dochter van oom Cyrille, die net als Anja’s stiefmoeder Tara heette. Beide vrouwen waren vernoemd naar een al lang geleden gestorven familielid.

Anja glimlachte terug. Tara was best aardig. Ze was wat onberekenbaar en had de neiging zich in te laten met verkeerde vrienden, had ze meer dan eens horen vertellen, maar sinds ze letteren studeerde, was ze beslist serieuzer geworden. Ze praatte niet met een aardappel in haar keel, zoals haar broer Allard deed, de zoon van oom Cyrille. Hen had Anja nog niet gezien. Ze verwachtte ook niet dat een heerschap dat zich zo deftig voelde, hier veel te zoeken zou hebben in de tuin van een man die nu boven de gloeiende kolen stond te goochelen met een paar braadworsten en er ongeneemd een doormidden brak en aan de twee kwijlende honden voerde. Vanaf dat moment bewaakten de beesten de tafel met vlees alsof die uitsluitend voor hen was neergezet. Maar labradors zijn goedmoedige sullen op vier poten, dus er was zelfs geen zacht gegrom te horen wanneer iemand het rauwe vlees naar het rooster boven het kolenbed verplaatste.

‘Wat een familie, hè?’ grinnikte de jonge

Tara, terwijl ze geamuseerd om zich heen keek. ‘Eerlijk gezegd vind ik deze kant van de familie veel leuker dan die van mijn overleden moeder. Allard niet. Die neigt meer naar hen. Maar ik mocht toch met hem meerijden. We hebben Gerry ook meegenomen.’

‘Is Allard er dan? Ik heb hem nog niet gezien. Zeg, jouw moeder is ook gestorven, hè, aan die nare ziekte?’

Tara knikte en keek Anja een ogenblik peinzend aan. ‘Tegenwoordig is mijn vader gelukkig met jouw tante. Het zit hier allemaal wat ingewikkeld in elkaar, maar als je het eenmaal snapt, is het heel bijzonder dat al die mensen allemaal zichzelf kunnen zijn en dat ze elkaar allemaal accepteren zoals ze zijn. Dat vind ik bewonderenswaardig.’

Anja schoot in de lach. ‘Dat accepteren zal wel loslopen.’

‘Doel je op tante Anke?’

‘Ik heb haar nog nooit gezien.’

‘Ze is een nicht van mijn vader, geboren voordat haar moeder getrouwd was. Omdat die ongetrouwd zwanger was, werd ze door mijn deftige overgrootouders zonder pardon op straat gezet. Tante Anke is een verlopen drankorgel. Ze zal wel niet komen. Maar